

ודאי מאה ברכות בכל יום
שצירכה נספת ישראל להתקשט
בזה. והפל בסוד אותן ה'.
אות ה' זו היא ציור שלם בשתי
אותיות נ', סוד של מאה, והם
חמשה עמודים ומרקבות
היוציאים מtower הנר, והם חמשה
אחרים שיווצאים ממנה. ועל זה
ציורה כמו זה: ז-ן. שתי נונין,
ונקודה שעומדת באמצע. ועל זה
אות י' עומדת ביןין פמיד, כמו
זה נון, לפי שאן הוא מקומה
להתקשט, ואף על גב שפנות
אחרים הם בסוד אותן ה', אבל זה
הוא בסודות ספרו של חנוך, וכך
הוא באמת.

ובאשר נתקנת באלו החמשים
לבדם, היא נקודה אחת שעומדת
בסוד אותן ה', כמו זה נ' - נו'.
ונקודה אחת באמצע שהיא
שולטת עליהם, והפל בסוד אחד.
אשריהם הם שיזדים דרכי התורה
לכלת בדריכים אמתיות. אשריהם
בעולם הזה, ואשריהם בעולם
הבא.

סוד שלishi - אותן י'. אותן זו צייר
של סוד אדם, כמו שבארנו. והרי
בארנו שאות זו עומדת על י'ב
מרקבות, וכאשר נפרדות, הן
ארבע ועשרים מרבבות שלולות
באות ה'ז, התפשטות דמות של
אדם, כנגד זרועות וירכיהם וגוף,
איברים שלהם ארבעה ועשרים
הם של זרועות וירכיהם וגוף, הרי
למננו, אבל כלם סתוימים בגוף,
והגוף עומד בכל הארבעה
ועשרים. וכל המרכיבות כלולות
בגוף זה, ומושום שלולות בלו'ן
בו, עומדת כי בהפרשנות אחת.
גוף אחד כלול באربع ועשרים
מרקבות, ואלה הן: הראש בשש,
הגוף בשמונה עשרה. ואף על גב
שכל המרכיבות הן (ו' ו' ו' ו') ששים
עשרה לכל צד - בכל עומר הגוף.

ישראל לאתעטרא בהו. וכלא ברזא דה'.
האי ה', איה דיוקנא דילה בתראי נונין, רזא
דמאה, ואינון חמץ סמץ רתיכין,
דנפקין מגו בוצינה, ואינון חמץ אחראני
דנפקין מינה. ועל דא דיוקנה גוננא דא
וזן, תריין נונין, ינקודה דקימא באמצעתה.
ועל דא ו' קימא בינייהו פריר, גוננא דא
נון, בגין דהכא איהו אתריה לאתעטרא, ואף
על גב דריזין אחראני אינון ברזא דה', אבל דא
איהו ברזין דספרא דחנוך, והכי הוא ודאי.
ובד אתקלנא באינון חמץין בלחוידיהו, איהו
נקודה חדא דקימא ברזא דן', גוננא דא
(ה) פ', נו'. וחד נקודה באמצעתה דאייה
שלטה עליהו, וכלא רזא חדא. זכאן אינון
דיידי ארכוי דאוריתא, למחך בארכיה קשות.
זכאן אינון בהאי עלמא, זוכה אינון
בעלמא דאיי.

רזא תלתאה את י', hei את דיוקנא דריזא
דאדם, כמה דאטמר. והא אויקימנא,
דהאי את, קימא על טריסר רתיכין. ובכ'
מתפרקשין, אינון ארבע ועשרין רתיכין,
דכלילן בהאי את פשיטו דיוקנא דבר נש,
לקבל דרוועין וירכין וגופא (דץ קפ"א ע"א) שייפין
דלhoneן ארבע ועשרין אינון דדרוועין, וירכין,
וגופא קימא בכלהו ארבע ועשרין, וכלהו
רתיכין כלילן ביה בגופא, בגין דכלילן כלהו
בייה, קימא, ו' פשיטו חד.

גופא חד כליל באربع ועשרין רתיכין, ואlein
איןון: רישא בשתי. גופא בתמנסר, ואף
על גב דכל רתיכין איןון (נ"א י' י') (נ"א י' ח') טריסר
לכל סטר, בכל קימא גופא. אבל עשרים
ואربع אינון שית הרישא, דיןון שייפין